

*Сермова Анастасія Олександрівна*  
*студентка, спеціальність «Міжнародні відносини,*  
*суспільні комунікації та регіональні студії»,*  
*Національний університет біоресурсів і*  
*природокористування України (м.Київ, Україна)*  
*Науковий керівник: Асатуров Сергій Константинович,*  
*кандидат історичних наук, доцент,*  
*Національний університет біоресурсів і*  
*природокористування України (м.Київ, Україна)*

## **РОЛЬ УКРАЇНСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ У ПРОСУВАННІ САНКЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПРОТИ РФ**

З початком повномасштабного вторгнення Російської Федерації в Україну 24 лютого 2022 року питання санкційної політики стало одним із ключових у зовнішньополітичній стратегії нашої держави. Санкції стали важливим інструментом міжнародного тиску, спрямованого на послаблення воєнного, економічного та політичного потенціалу Росії. Українські дипломати, як представники держави на міжнародному рівні, відіграли провідну роль у просуванні, формуванні та координації цієї санкційної політики.

З перших днів війни українські посольства та дипломатичні місії активізували свою діяльність у державах-партнерах. Завдяки їхній наполегливій роботі вдалося сформувати широку міжнародну коаліцію на підтримку України, до якої увійшли країни ЄС, США, Велика Британія, Канада, Японія, Австралія, Південна Корея та інші. Зусилля українських дипломатів полягали не лише у веденні традиційних переговорів з урядами, а й у тісній співпраці з парламентами, громадянським суспільством, медіа, аналітичними центрами та бізнесом.

Україна фактично ініціювала створення нової моделі санкційної дипломатії. Одним із її інструментів стали систематичні звернення до іноземних урядів із вимогами запровадити або посилити санкції, надати військову, економічну та гуманітарну допомогу. Публічні заяви, виступи Президента України, Міністра закордонних справ, а також дипломатів на всіх рівнях – це не лише офіційна позиція держави, а й складова гібридної дипломатії, яка поєднує елементи офіційної, публічної та цифрової дипломатії.

Завдяки активній дипломатичній роботі було запроваджено безпрецедентні за масштабами санкції проти Росії: понад 13 тисяч обмежувальних заходів, накладених на фізичних та юридичних осіб, банківські установи, транспорт, енергетику, технології, військово-промисловий комплекс. Росія втратила доступ до сучасних технологій, глобального фінансового ринку (включаючи часткове відключення від системи SWIFT), а також зазнала серйозного відтоку капіталів і технологічного відставання. Особливо важливою стала ізоляція РФ на міжнародному рівні, у якій також виявилася робота українських дипломатів.

Українські дипломати також здійснювали інформаційний супровід санкційної політики: оперативне надання доказів воєнних злочинів, порушень

прав людини, обхідних схем уникнення санкцій – усе це сприяло тому, що навіть ті країни, які на початку були обережні, поступово приєднувалися до санкційних режимів. Важливою частиною дипломатичної роботи є також співпраця з партнерами у контексті вторинних санкцій – тобто санкцій, спрямованих на компанії й держави, які допомагають РФ обходити існуючі обмеження. Завдяки діям українських дипломатів, питання санкційного моніторингу дедалі частіше включається в переговори з країнами Азії, Близького Сходу, Латинської Америки.

Попри значні досягнення, ця діяльність не позбавлена викликів. Зокрема, спостерігається певна втома окремих західних країн від тривалого конфлікту, зростають ризики послаблення санкційного тиску через зміну політичних еліт або внутрішні соціально-економічні труднощі. Саме тому санкційна дипломатія України має залишатися активною, гнучкою та креативною. Потрібно постійно оновлювати аргументацію, посилювати комунікацію, поглиблювати співпрацю з неурядовим сектором та аналітичними центрами за кордоном.

Окрему перспективу має питання конфіскації російських активів на користь України як джерела репарацій. Українські дипломати активно працюють над тим, щоб це рішення стало не лише політичним меседжем, а й реальним інструментом відшкодування завданих збитків.

Отже, роль українських дипломатів у просуванні санкційної політики є стратегічно важливою. Їхня діяльність вже призвела до суттєвих змін у світовому підході до агресора, створила новий стандарт відповідальності за міжнародні злочини та довела, що навіть у складних умовах війни дипломатія може залишатися ефективною зброєю на захист національних інтересів.

#### *Література:*

1. Міністерство аграрної політики та продовольства України. Аналітичний звіт щодо експорту зернових за 2023 рік. К., 2023. 45 с.
2. Світова організація торгівлі. Україна в системі глобальної торгівлі сільськогосподарською продукцією. Женева, 2023. 60 с.
3. Продовольча та сільськогосподарська організація ООН. Дослідження продовольчих ринків Східної Європи. Рим, 2022. 75 с.



**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ  
УКРАЇНИ**

**Гуманітарно-педагогічний факультет  
Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук**

**ІНСТИТУТ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ  
ім. І.Ф. КУРАСА НАН УКРАЇНИ**

**ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ**

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ**

**ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА  
ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

**ЯГЕЛЛОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Республіка Польща)**

**ФОНД ГЕРДИ ХЕНКЕЛЬ (Німеччина)**

**УНІВЕРСИТЕТ МАЙНЦА ІМЕНІ ЙОГАННА ГУТЕНБЕРГА (Німеччина)**

**КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ П. ХАШДЕУ (Молдова)**

**МУЗЕЙ КАРОЛЯ І В БРАЇЛІ (Румунія)**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ**

**МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«УКРАЇНСЬКА ДИПЛОМАТІЯ:  
СТАНОВЛЕННЯ, РОЗВИТОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

10 квітня 2025 р.

м. Київ

**Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи / за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 10 квітня 2025 р. Київ, 2024. 357 с.**

Збірник наукових праць укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи», яка була організована кафедрою міжнародних відносин і суспільних наук гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України 10 квітня 2025 р. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції і охоплює широке коло питань щодо витоків, традицій, розвитку та перспектив української дипломатії; аналізу стану дипломатії в умовах сучасних глобальних викликів та стратегічних пріоритетів світової, європейської та вітчизняної дипломатії в умовах російсько-української війни.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також усіх хто цікавиться питаннями сучасних міжнародних відносин та розвитку української дипломатії.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 10 від 16.05.2025 р.).

**Редакційна колегія:**

Ткачук В.А., д-р екон. наук, проф. (голова);  
Ніколаєнко С.М., д-р пед. наук, проф. (співголова);  
Тонха О.Л., д-р сільгосп. наук, проф. (голова);  
Любовець О.М., д-р істор. наук, проф.  
Харченко С.В., д-р філол. наук, проф.  
Хвіст В.О., канд. іст. наук, доцент

Відповідальна за випуск докт. іст. наук, проф. Любовець О.М.

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.

Передруковувати опубліковані в збірнику наукових праць матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.